

Ježíš řekl svým učedníkům: „Já jsem pravý vinný **kmen** a můj Otec je **vinař**. Každou ratolest na mně, která nenese ovoce, **odřezává**, a každou, která nese ovoce, **čistí**, aby nesla ovoce ještě **více**. Vy jste už **čistí tím slovem**, které jsem k vám mluvil. **Zůstaňte** ve mně, a já (zůstanu) ve vás. Jako ratolest nemůže nést ovoce sama od sebe, nezůstane-li na kmeni, tak ani vy, nezůstanete-li ve mně. Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese mnoho ovoce, neboť **beze mne nemůžete dělat nic**. Kdo nezůstane ve mně, bude vyhozen ven jako ratolest; uschne, seberou ji, hodí do ohně a hoří. Zůstanete-li ve mně a zůstanou-li ve vás moje **slova**, můžete prosit, oč chcete, a dostanete to. Tím bude oslaven můj Otec, že ponese mnoho ovoce a osvědčíte se jako moji učedníci.“

Drazí v Kristu,

Dnešní podobenství je **plně naděje** o péči Boha, blízkosti Ježíše a významu našeho života, který vydá plody trvalé a slavné. Ježíš nám dnes vysvětluje co je to náboženský život, **co znamená věřit v Boha**, co můžeme od víry v Krista čekat... Hlavním poselstvím dnešního Ježíšova kázání je to, že cílem duchovního života s Bohem je **nést ovoce**. Běžný dnešní člověk začne přemýšlet o tom, jak je výkonný, co dokáže, kolik toho nestihl. Tímto lidským pohledem evangelium usmrtíme a nic nepochopíme. Pokud hovoříme v Bibli o ovoci, pak se nemluví o schopnostech člověka, ale o jeho **charakteru**, tedy o **ctnostech**. Bohu nejde na prvním místě o to, co jsme udělali, ale **kdo jsme**. Dle listu Galatským 5,22n jsou ovocem *láska, radost, pokoj, shovívavost, vlídnost, dobrota, věrnost, tichost, zdrženlivost*. Dle listu Efesanům 5,9: *všestranná dobrota, spravedlnost a život podle pravdy*. Bohužel dnes se **učení o ctnostech** vytratilo dokonce i z mainstreamového křesťanství, obzvláště vlivem soustředění se na morální, vnější, co se smí a nesmí. Jenomže bez oné nádhery ctností se náboženský život pomalu line k neplodnosti a k vymření.

Když se podíváme na dnešní evangelium, tak tam objevíme tři postavy: dvě tvoří rostlinu vinnou révu – vinný kmen je **Ježíš** a **učedník** je naroubovanou ratolestí; a pak je tady pečlivý zahradník, vinař **Otec**.

Nikdo nesadí ovocný strom nebo vinnou révu, jen protože neměl zrovna co dělat a napadlo ho z dlouhé chvíle zasadit strom. Sadí-li někdo vinnou révu, pak protože vinař má konkrétní představu o ovoci jaké ponese. Příčinou existence révy, či ratolesti jsou **plány vinaře** nikoli cíle vymyšlené v rozmaru samotnou ratolestí. Každá ratolest, učedník, musí přijmout, že plány zahradníka jsou víc než jeho plány. A tady nastává **první rozpor** – mé já by chtělo pohodu, zábavu a vinař chce můj růst, růst, který vyžaduje radikální zásahy – odřezávání, toho, co v mém životě brzdí duchovní plodnost. Když se ořezává strom, tak je to radikální zákrok, kdy na něm téměř nic nezůstane. My víme, že našemu růstu překáží hříchy. Často dokážeme pojmenovat a bojovat proti **hříchům**, které vnímáme jako **negativní**, ale jsou zde hříchy, které se nám **negativní nejeví**: třeba pohodlí, požadavek určitého životního standartu, dopřát si věci jako ostatní, mít to a to, ponoření do práce nad míru, četba, sledování některých informací, některé koníčky...

Dejme tomu, že vnímáme nutnost změny našeho života, že jsme ochotni věci měnit, přesto se zde často objevuje **druhá překážka: chceme rychlé řešení**, chceme instrukci k okamžité změně. Dnešní podobenství však hovoří o pomalém růstu, pomalém trpělivém každodenním dozrávání. **Ctnost je vypěstovaný a navyklý sklon k dobrému jednání**. Vždy však lze v ctnosti ještě růst. V evangeliu slyšíme „*každou ratolest, ... která nese ovoce, čistí, aby nesla ovoce ještě více*“. Nenacházíme zde oslavu, už je to uděláno už je to hotovo, nikoli, ale nacházíme zde výzvu jít dál, růst v ovoci své osobnosti. Ratolest, učedník má být víc a víc **druhým Kristem** a dorůst do jeho ctností, do jeho velikosti srdce a tady nikdy nejsme u konce.

V dnešním evangeliu dokonce nacházíme cestu, jak správně žít svůj duchovní život, aby se naplnil příslib plodného duchovního života. 1) **Důvěra** v péči Boha Otce o dobro mého života 2) **Zůstávat** v Ježíši 3) **Očišťovat** se slovem 4) **Odřezávat** neplodné věci.

Důležitým opakovaným slovem je **zůstávat**. Růst ve ctnostech se nám daří, když zůstáváme **s Ježíšem** a jeho **Slovem**. Bez modlitby, bez Krista *nemůžeme dělat nic*. Můžeme bez ní silou vůle na sobě pracovat, ale bude to jen vnější divadlo, srdce zůstane nezměněné. Ježíš říká Kateřině Sienské toto: *Taková je pravda...žádnou ctnost nelze mít bez lásky: tedy každou ctnost člověk získá láskou ke mně*.¹ Naším prvním úkolem je využít každou příležitost k přiblížení se ke Kristu, modlit se, trpělivě nechat na sebe působit fyzickou blízkost Krista ve svátostech a vystavit se dvojsečnému meči pravdy v jeho Slově. Papež František v střední generální audienci povzbuzoval k rozjímání Písma svatého, jenž propojuje Ježíšův život s naším: *Meditovat tedy znamená vydat se na setkání s Ježíšem, který je v našem nitru, a to za vedení nějaké věty či slova z Písma... Rozjímání uvádí v činnost myšlení, představivost, city a touhu. Toto probuzení ducha je nutné, abychom prohloubili pravdy víry, podnítili obrácení srdce a posílili vůli následovat Krista... Kristus není vzdálený, ale utváří k nám trvalý vztah.*

Prosme Pána, ať žijeme tento nádherný a trvale plodný život, ať je v nás nadšení vydávat Božské plody svého života.

¹ Dialog s. 31

BOŽSKÉ CTNOSTI

VÍRA
NADĚJE
LÁSKA

KARDINÁLNÍ CTNOSTI

MOUDROST
SPRAVEDLNOST
STATEČNOST
MÍRNOST

SEDMERO CTNOSTÍ

Pokora
Štědrost
Přejícnost
Mírumilovnost
Cudnost
Střídmost
Činorodost

DLE ROMANO GUARDINI

PRAVDIVOST
PŘIJETÍ
TRPĚLIVOST
ÚCTA
VĚRNOST
NEÚMYSLNOT
ASKEZE
ODVAHA
DOBROTA
POROZUMĚNÍ
ZDVOŘILOST
VDĚČNOST
NESOBECKOST
USEBRÁNÍ
MLČENÍ

